

L'evangelització dels joves

L'objectiu principal de la pastoral de joventut és l'evangelització dels joves. L'acció pastoral vers els joves parteix de la vida i acció dels mateixos joves. Per això, cal molta atenció a la seva persona i a la seva realitat. Això implica que els joves han de ser evangelitzats i iniciats essent subjectes actius, protagonistes de la pròpia evangelització, artífexs de la renovació social i no simplement considerant-los objectes de la sol·licitud de l'Església.

Per la seva part, els joves han d'estar oberts a la realitat tal com és, amb tota la seva complexitat; i cal que, en aquesta realitat, hi descobreixin signes d'esperança. El fet de partir de la realitat i de la vida ha de desvetllar i crear en els joves una consciència oberta, crítica i compromesa.

D'altra banda, cal, per part dels animadors i dels consiliaris, una atenció seriosa a la persona concreta de cada jove, emprant una pedagogia activa que els ajudi a obrir-se al seu món, a analitzar-lo i millorar-lo; cal acompanyar-los a ser protagonistes de la seva pròpia vida i a ser testimonis de Jesucrist. I, tot això, ben arrelats en el lloc i el temps.

El procés d'evangelització

El procés d'evangelització té uns elements que són essencials: treballar per a la renovació de la humanitat, donar-los testimoni cristià, anunciar-los explícitament l'Evangeli, procurar la seva adhesió de cor a Jesucrist, formar part de la comunitat cristiana i acollir els signes i sacraments que genera l'acció eclesial.

L'encontre del jove amb Jesús

L'acció pastoral, com ja hem dit, ha de partir de la realitat dels joves, però sempre amb l'objectiu d'acompanyar-los a la fe en Déu Pare, que s'ha revelat per mitjà de Jesucrist, en la comunió de l'Esperit Sant que és l'Església. La centralitat de Jesucrist és la clau de volta de la nostra acció pastoral.

En Jesús, el Crist, hi descobrim la realització de les aspiracions més nobles i pregones de la humanitat. Es tracta de presentar Jesucrist als joves no purament des de l'atractiu que representa com a ideal humà, sinó en tota la seva dimensió de misteri vivent en l'Església i en la vida de les persones.

Cal preparar-los per al coneixement i adhesió a la persona de Jesucrist, present en la història i, des de l'Evangeli, impulsar-los a construir una societat i una Església lliures de tota alienació. Cal també animar-los a l'encontre personal i comunitari amb el Crist viu i acompanyar-los perquè siguin capaços de viure la Bona Nova dins el seu ambient, protagonistes, per tant, de l'acció pastoral.

La pertinença del jove a la comunitat cristiana:

La pastoral que fem parteix de l'Església i ha de portar a la construcció d'una Església de comunió i missió, entorn del bisbe diocesà, principi i fonament visible de l'Església local.

Això vol dir que el procés de revisió de l'acció, de la qualitat de presència, de vivència i celebració de la fe, s'ha de fer dins del caliu comunitari (grup, moviment, parròquia, diòcesi). Cal que l'acompanyant ajudi a descobrir la grandesa de ser cristians, proposant les diverses possibilitats de viure la vocació cristiana a l'Església i a la societat, i acompanyi també el seu compromís per a la construcció del Regne. Per això, és necessari que l'acompanyament garanteixi la formació integral del jove, la seva conversió constant i el seu desenvolupament harmònic en relació amb els altres, amb el món i amb Déu, en coherència amb la fe cristiana.

Actuacions que cal tenir presents

Ser conscients de la nostra diocesaneïtat i viure-la, sabent que hi ha un projecte comú de l'Església local, i que el bisbe és el responsable últim de tota pastoral.

Cal també donar un gir a la visió hipercrítica de l'Església que tenen els joves (i alguns no tan joves), que només es fixa en uns elements i n'oblida d'altres. Sense conformar-nos amb allò que no està bé, hem de passar de veure l'església com una institució a veure-la com una família.

Cal abandonar llenguatges feridors que esquincen l'Església, contraposant la jerarquia (els dolents) amb la base (que sol coincidir amb qui parla i que és, curiosament, sempre el bo).

L'enfortiment de la pregària i de l'estil de viure com a cristià és el primer que hem de procurar amb l'ajut de l'Esperit Sant, sabent que nosaltres només som els seus braços, però que és Ell qui fa la feina.